

Breu currículum de Nicolás Sánchez Albornoz

Nicolás Sánchez-Albornoz (Madrid, 1926) és professor emèrit de la New York University, de la qual ha estat professor (1968) i catedràtic d'Història des de 1972.

La seua activitat acadèmica ha transcorregut bàsicament a l'Argentina i als Estats Units a causa de l'exili a què es va veure forçat el 1948. Entre 1955 i 1966 va ser professor de les universitats de Rosario, Bahía Blanca, La Plata i Buenos Aires. Més endavant ho fou de les de Texas, Yale i Colúmbia. A partir de 1976 va poder tornar periòdicament a Espanya per impartir conferències i seminaris, i va exercir entre altres llocs, la càtedra de la Fundación BBV a la Universidad Carlos III.

El professor Sánchez-Albornoz és un prestigiós especialista en dues línies d'investigació: la història econòmica d'Espanya del segle XIX i la història de la població a Amèrica Llatina, de la qual està considerat com un dels majors experts internacionals. Els seus llibres, publicats en anglès i espanyol, han conegut nombroses edicions i contenen moltes qüestions relatives a la

demografia, les migracions i la mà d'obra, des dels inicis de la colonització fins al segle XX.

Va ser el primer director de l'Instituto Cervantes, quan es va crear el 1991, i fins a 1996. Està en possessió de notables distincions honorífiques, entre les quals un doctorat honoris causa per la Universidad de Oviedo i l'Encomienda de la Orden del Mérito Civil. Pertany a les acadèmies Portuguesa i Argentina de la Història, i és membre corresponent de la Real Academia Española de la Historia.